

Prostitutionen i København.

Af

Marcus Rubin.

Nærværende Undersøgelse har ikke til Formaal at give noget Bidrag til Striden for eller imod »den lovbeskyttede Usædelighed«. Det er kun Opgaven at meddele nogle statistiske Data om Prostitutionen i København, der formentlig tør anses for fuldt paalidelige, og som ikke tidligere ere offentliggjorte. Disse Data ville ikke omhandle de Prostitueredes sanitære Forhold, men skulle bidrage til at belyse forskellige andre Sider af Prostitutionen, af almindelig social Natur.

Materialet til Undersøgelsen hidrører fra Politiets Protokoller over de 570 Kvinder, der i Løbet af Aaret 1885 have været indskrevne som offentlige Fruentimmer i København. Med vedkommende Foresattes Tilladelse er der foretaget en Udskrift af Protokollerne efter det Forespørgselsskema, som nedenfor vil blive meddelt. Forinden vi gaar over til dette Skema og dets Oplysninger, skal vi imidlertid kortelig meddele følgende Oversigt over Prostitutionsforholdene i Almindelighed her i Staden i det sidste Decennium, paa Grundlag af Politidirektørens Indberetninger til Justitsministeren for hvert af de sidste 10 Aar (jfr. Statistiske Oplysninger om Staden København, Hæfte 2, Tabel 30, og Hæfte 3, Tabel 33).

Tabel I.
Oversigt over Prostitutionen i København
i Tiaaret 1876—1885.

	1876	1877	1878	1879	1880	1881	1882	1883	1884	1885
Ved Begyndelsen af Aaret var Antallet af offentlige Huse.	46	44	43	43	48	41	41	41	41	42
Ved Begyndelsen af Aaret var Antallet af offentlige Fruen- timmer:										
i offentlige Huse	160	161	193	146	177	170	150	126	130	112
privatboende	148	163	179	238	238	231	245	252	245	284
i Hospitaler eller Fængsler ..	37	38	37	45	56	59	57	70	90	64
Tilsammen	345	362	409	429	471	460	452	448	465	460
I Løbet af Aaret udsleddes som offentlige:										
som afgaaede ved Døden.....	3	6	7	1	6	6	6	2	5	7
paa Grund af indgaaet Ægteskab	10	4	3	8	14	11	18	11	16	18
for at indgaa Ægteskab	20	12	15	7	1	1	2	1	1	1
som bortrejste til andre Steder for at søge Erhverv ved Løs- agtighed	39	71	57	61	97	126	101	67	85	70
anbragte i Tjeneste eller ud- gaaede paa anden Maade ...	60	73	73	65	81	91	81	60	61	82
Tilsammen	132	166	155	142	199	234	206	142	168	178
Af de udsleddede indførtes paany i Aarets Løb	37	47	30	40	55	80	66	38	56	47
Desuden indførtes i Aarets Løb af Kvinder, der tidligere havde været offentlige Fruentimmer af Kvinder, der ikke tidligere havde været offentlige Fruen- timmer	30	89	67	67	60	69	76	57	47	52
	82	77	78	77	73	77	60	64	60	58
Tilsammen	149	213	175	184	188	226	202	159	163	157
Ialt Antal af offentlige Fruen- timmer i Aarets Løb	457	528	554	573	604	606	588	569	572	570
Antal af Kvinder, som i Aarets Løb have været Genstand for Politiets Undersøgelser som mistænkte for Løssagtighed .	634	580	636	644	668	690	682	667	591	542
Deraf løslodes af Mangel paa Bevis	122	77	97	104	70	84	84	74	61	61
underkastedes Lægevisitation eller producerede privat Lægeattest	512	503	539	540	598	606	598	593	530	481
Af sidstnævnte indførtes efter- haanden som offentlige	112	166	145	144	133	146	136	159	163	157
erholdt Advarsel i Henhold til Straffelovens § 180 og Lov 10/4 1874	400	236	285	277	313	334	348	308	270	222
afleveredes til Fattigvæsenet eller hjemsendtes ved Politiets Foranstaltning		87	89	95	82	55	68	69	63	49
iøvrigt		14	20	24	70	71	46	57	34	53

Det fremgaar af Tabellen, at Antallet af offentlige Huse i Tidsrummet 1876—85 i det væsentlige har været ens. Det var ved Begyndelsen af Aaret 1876: 46, det varierede i de følgende Aar fra 44 til 41 og var ved Begyndelsen af Aaret 1885: 42.

Derimod har Antallet af offentlige Fruentimmer i disse Huse været i stærk Aftagen. Det udgjorde ved Begyndelsen af Aaret 1876: 160, af Aaret 1878: 193 (Maximum), 1880: 177 og 1885: 112. Det gennemsnitlige Antal Kvinder i de offentlige Huse udgjorde i Maximumsaaret 1878: 4,5, i Minimumsaaret 1885: 2,7.

Formindskelsens Styrke viser sig paa en anden Maade derigennem, at ved Begyndelsen af Aaret 1878 udgjorde de i offentlige Huse boende 47,2 pCt. af samtlige (409) indskrevne, ved Begyndelsen af 1885 kun 24,2 pCt. af de (460) indskrevne. Saaledes var det forholdsvise Antal næsten halveret, hvad der vistnok i flere Henseender maa anses for et stort Gode (jfr. bl. a. Overlæge Rudolph Berghs Beretning for Almindelig Hospital i Aaret 1885, »Hospitalstidende« for 1886, Pag. 925—26).

Samtidig har naturligvis Antallet af privatboende offentlige Fruentimmer været i stærk Tiltagen. Det udgjorde ved Begyndelsen af Aaret 1878: 179 eller 43,8 pCt., ved Begyndelsen af Aaret 1885: 284 eller 61,7 pCt. af samtlige indskrevne.

Foruden de indskrevne Fruentimmer, der ved Aarets Begyndelse vare i offentlige Huse eller privatboende, befandt endel sig i Hospitaler eller Fængsler. Antallet af disse var meget varierende — fra 37 som Minimum i 1876 til 90 som Maximum i 1884 —, men Aarets Begyndelse er jo ogsaa et tilfældigt valgt Tidspunkt.

Ved Begyndelsen af Aaret 1885 var af de 64 Fruentimmer, der da befandt sig i Hospitaler eller Fængsler, de 47 fra offentlige Huse, de 17 privatboende. De offentlige Huse levere altsaa langt det største Kontingent til Hospitaler og Fængsler og afgive allerede derved et Vidnesbyrd til Fordel for de privatboende Fruentimmer. Regner man de nævnte Tal ind under de to Kategorier »boende i offentlige Huse« og »privatboende«, vil dette altsaa noget formindske de privatboendes Overvægt i Aaret 1885, hvad der ligeledes gælder for de foregaaende Aar.

Tabellens andet Afsnit angiver jo Antallet af de aarligt udslettede og Aarsagerne til Udslettelsen. Det fremgaar heraf, at i Tiaaret 1876—85 døde der ialt 49 offentlige Fruentimmer eller ca. 5 om Aaret. Da det Antal Fruentimmer, der i Løbet af et Aar var indskrevet, gennemsnitligt var 562, var Dødeligheden altsaa knapt 1 pCt. (87 pr. 10,000 Levende). Denne Dødelighed svarer omtrent til Dødeligheden for 20—50-aarige Kvinder i København og synes forsaavidt normal. Men det forstaar sig, at man maa være varsom med den Betydning, man tillægger en saadan Dødelighedskvotient som Maalestok for Prostitutionens Dødelighed. Dette har ikke blot sin Grund i, at Tallene ere smaa, og at der mangler detaljerede Opgivelser om Alderen baade for de Levende og de Døde, men ogsaa i, at Antallet af indskrevne i Aarets Løb er endel fluktuerende, og navnlig, at mange indskrevne, naar de blive alvorligt syge af andre Sygdomme end Kønssygdomme, ville opføre sig med at være indskrevne, og saaledes ville belaste Fattigklassen eller i hvert Fald andre Klasser end de Prostitueredes med deres Dødsantal.

Antallet af dem, der udslettedes paa Grund af indgaaet Ægteskab, udgjorde i Tiaaret 1876—85 ialt 113 eller 2 pCt. af de aarligt indskrevne.

Antallet er endel større i det sidste Femaar (1881—85) end i det første Femaar (1876—80), men dette hænger øjensynligt sammen med, at omvendt den Aarsag til Udslettelse, der kaldes »for at indgaa Ægteskab«, optræder langt hyppigere i det første end i det sidste Femaar. Man synes nu at vente med Udslettelse, til Ægteskabet er indgaaet. Lægger man det Antal af 59, der i hele Tiaaret er udslettet for at indgaa Ægteskab, til de nysnævnte 113, bliver det aarlige Procenttal af Giftermaal lidt over 3.

Da Ægteskabshyppigheden for Kvinder imellem 20 og 50 Aar i København er ca. $3\frac{1}{2}$ pCt., synes Forholdet ogsaa her nogenlunde normalt. Men af omtrent samme Grunde som de ovenanførte ved Dødeligheden, maa man være varsom med Procenttallets Benyttelse. Imidlertid er dog altsaa Chancen for at blive gift, naar man er officielt Fruentimmer, adskilligt større end man vel paa Forhaand vilde tro.

Af de andre Aarsager til Udslettelse fremhæves, at gennemsnitlig aarlig 70 à 80 Fruentimmer ombytte deres Virksomhed her med en lignende i Provinserne (eller af og til i Udlandet), og at omtrent lige saa mange udslettes, fordi de ere blevne anbragte i Tjeneste eller ere udgaaede paa anden Maade.

Det er vel navnlig den førstnævnte af disse to Klasser, som for en Del vender tilbage og indskrives paany i Løbet af Aaret. Dette sker, som det fremgaar af Tabellen, med et gennemsnitligt aarligt Antal af 50.

Desuden indskrives aarlig noget over 60 Kvinder, der i tidligere Aar have været offentlige Fruentimmer, og ca. 70 Kvinder, der ikke forhen have været indskrevne.

Den sidste Gruppe er øjensynlig i Aftagen. Den udgjorde 82 i 1876, 77 i 1879, 60 i 1882 og 58 i 1885. Den virkelige, aarlige Rekrutering af den egentlige Skøgestand er saaledes i Løbet af et Tiaar formindsket med henved en Tredjedel. Hvis denne Bevægelse skulde være mere end forbigaaende, vil den jo blive af indgribende Betydning for Prostitutionsforholdene.

Det hele aarlige Antal af offentlige Fruentimmer var, som det fremgaar af Tabellen, i stadig Tilvæxt fra 457 (i 1876) til 606 (i 1881), derefter har det atter været i nogen Aftagen og har i de sidste Aar holdt sig omkring 570.

Af Tabellens Slutningsafsnit fremgaar det, at i Løbet af det oftnævnte Tiaar var det gennemsnitlig aarlige Antal af Kvinder, som vare Genstand for Politiets Undersøgelse som mistænkte for Løsagtighed, 633. Tallet var i 1876: 634, naaede sit Maximum i 1881 med 690 og sit Minimum i 1885 med 542.

Af disse løslodes gennemsnitlig aarlig 83 (13 pCt.) af Mangel paa Bevis, de øvrige bleve enten underkastede Lægevisitation eller maatte producere privat Lægeattest.

Af den sidstnævnte Gruppe (550) erholdt 288 Advarsel i Henhold til Straffelovens § 180 og til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10. April 1874, 73 afleveredes til Fattigvæsenet eller hjemsendtes ved Politiets Foranstaltninger, 146 indskrives som offentlige Fruentimmer.

De 146, der indskreves, ere altsaa indgaaede i de ovenanførte Tal om offentlige Fruentimmer. Det hele gennemsnitlig aarlige Antal af disse var 562, og føjer man hertil 487 ($633 \div 146$), faar man saaledes det samlede Antal af Kvinder — 1049 —, der i Decenniet 1876—85 gennemsnitlig aarlig vare prostituerede eller politimæssigt mistænkte for Løsagtighed.

Selv om man bortser fra de 83, der gennemsnitlig aarlig løslodes af Mangel paa Bevis, bliver der altsaa henved 1000 Kvinder tilbage, der vare offentlige Fruentimmer eller dog bevisligt og officielt løsagtige (og dermed underkastede Lægevisitation). I 1876 var Tallet ca. 860, det naaede Decenniets Maximum i 1880 og 81 med ca. 1070 og var i 1885 ca. 900.

Vi gaa derefter over til nærværende Undersøgelses egentlige Formaal: at meddele en Række socialstatistiske Data om de 570 Kvinder, der i Løbet af Aaret 1885 vare indskrevne som offentlige Fruentimmer. Det Forespørgselsskema, efter hvilket Udskriften af Protokollerne foregik, begærede følgende Oplysninger:

- 1) Alder (fyldt Aldersaar)?
- 2) Ægtefødt (Æ) eller Uægtefødt (U)?
- 3) Ugift (U), Gift (G), Enke (E) eller Fraskilt (F)?
- 4) Fødested? (Hovedstaden: H, Købstæderne: K, Landdistrikterne: L, Sverige: S, øvrige Udland: U.)
- 5) Hvis født udenfor København, i hvad Alder taget fast Ophold her i Staden?
- 6) I hvad Alder indskrevet? (Hvis hun har været

flere Gange indskrevet, anføres desuden i Parenthes hendes Alder, da hun første Gang indskrives).

7) Hvilket Erhverv havde hun, da hun indskrives? (Tjenestepige: T, Fabrikarbejderske [derunder Trykkeripige, Cigarrullerske etc.]: F, Syerske: S, Vaskeripige: V, Butiksjomfru: B, Daglejerske o. l.: D, andet Erhverv: A).

8) Havde hun Børn, da hun indskrives?

9) Havde hun været straffet for Sædelighedsforbrydelser (S), for andre Forbrydelser (A), for begge Arter af Forbrydelser (S + A), før hun indskrives, eller var hun ikke straffet forinden (Nej)?

10) Havde hun henhørt under Fattigvæsenet, forinden hun indskrives? (Ja eller Nej).

11) Havde hun været under nogen filantropisk eller religiøs Forenings Forsorg, før hun indskrives? (Ja eller Nej).

12) For dem, der ere indskrevne, efter at Loven af 10. April 1874 er traadt i Kraft, efter egen Begæring (B) eller ifølge Loven (L)?

13) Hvis flere Gange indskrevet, hvormange Gange?

Anm. Hvis nogen har været flere Gange indskrevet, referere Svarene paa 7—12, begge incl., sig til Tiden før den første Indskrivning.

Samtlige Rubra bleve med stor Omhu udfyldte, og paa Grundlag heraf meddeles følgende Sammenstillinger af de erhvervede Oplysninger.

De 570 offentlige Fruentimmer fordele sig, ifølge deres nuværende Alder, i følgende Aldersklasser:

Tabel II.
De offentlige Fruentimmer i København
i Aaret 1885,
fordelte efter Aldersklasser.

Under 20 Aar	20—25 Aar	25—30 Aar	30—35 Aar	35—40 Aar	40—45 Aar	45—50 Aar	50 Aar og der- over	Til- sam- men
37	165	177	95	55	26	12	3	570

Ifølge Tabellen er Aldersklassen 25—30 Aar den, der i 1885 har talt det største Antal offentlige Fruentimmer (177). Nær op til denne staar Aldersklassen 20—25 Aar (165).

I Aldersklasserne 20—25 og 25—30 Aar udgjorde den hele kvindelige Befolkning i København den 1ste Februar 1885 henholdsvis 15,158 og 15,832, og i hver af disse Aldersklasser er altsaa mere end 1 af 100 (1,1 pCt.) offentlige Fruentimmer. Af de 37 offentlige Fruentimmer under 20 Aar havde nogle enkelte end ikke fyldt det 16de Aar. I og for sig er dette dog mindre forbavsende, end at et Par Stykker var over et halvt hundrede Aar. I det hele var $\frac{1}{3}$ af Fruentimmerne over, $\frac{2}{3}$ under 30 Aar. Tager man imidlertid det samlede Aldersgennemsnit for alle 570, falder dette i Aldersklassen 25—30 Aar, nærmest det 30te Aar.

Men medens den nuværende Alder saaledes for den allerstørste Del af de offentlige Fruentimmer er ude over den første Ungdom, og Alderen for mangfoldige af dem endog maa kaldes fremrykket, er ganske det modsatte Tilfælde med Hensyn til det Tidspunkt, hvor de ere blevne indskrevne som offentlige Fruentimmer.

Af nedenstaaende Tabel III, der iøvrigt ogsaa omfatter de offentlige Fruentimmers Erhverv paa det Tidspunkt, de indskrives, vil det ses, i hvilke Aldersklasser de 570 Fruentimmer fordelte sig ved deres første Indskrivning.

Tabel III.

De offentlige Fruentimmer i København
i Aaret 1885,
fordelte efter Alder og Erhverv ved deres første Indskrivning.

	Tjenestepiger	Fabriks- arbejdere	Syersker	Vaskeripiger	Daglejersker	Sangerinder, Modeller	Andet Erhverv	Off. Fruent. i Pro- vinsene el. Udlandet	Hos Forældrene	Uden Erhverv	Tilsammen
Under 16 Aar.....	»	1	»	»	»	»	»	»	»	2	3
16—18 Aar.....	8	12	1	»	7	»	3	»	6	20	57
18—20 —	18	24	9	1	14	3	5	2	18	80	174
20—22 —	11	13	16	»	8	»	3	1	17	43	112
22—24 —	13	16	8	6	3	1	7	3	1	35	93
24—26 —	7	8	5	»	5	»	4	3	4	21	57
26—28 —	4	4	3	»	4	»	3	4	»	15	37
28—30 —	1	3	1	1	3	»	»	2	1	7	19
30 Aar og derover...	»	1	4	1	3	»	3	3	»	3	18
Tilsammen	62	82	47	9	47	4	28	18	47	226	570

Af denne Tabel fremgaar det, at Aldersklassen 18—20 er den dominerende, idet godt 30 pCt. af de offentlige Fruentimmer ere indskrevne i denne Alder. Lidt over 10 pCt. ere indskrevne i en Alder af under 18 Aar, det er før den personlige Myndighedsalder, ialt ere altsaa noget over $\frac{2}{5}$ af de offentlige Fruentimmer indskrevne i en Alder af under 20 Aar, $\frac{1}{5}$ er indskrevet i Alderen 20—22 Aar, og de resterende $\frac{2}{5}$ altsaa i Aldersklasserne over 22 Aar. Men Antallet af indskrevne i disse Aldersklasser aftager fra Toaar til Toaar, og kun 3 pCt. ere indskrevne i 30 Aars Alderen eller derover.

Den gennemsnitlige Alder for Indskrivningen er paa det nærmeste 22 Aar.

Da den gennemsnitlige nuværende Alder ovenfor er

angivet til henved 30 Aar. skulde man antage, at de 570 offentlige Fruentimmer gennemsnitlig have været i Virksomhed i ca. 8 Aar hver. Fuldt saa meget er det dog ikke, da de 22 Aar jo gælder den første Indskrivning og de 30 Aar den nuværende Alder. Endel af de offentlige Fruentimmer ophøre jo imidlertid i nogen Tid med deres Virksomhed og indskrives efter kortere eller længere Tids Forløb paany — helt bortset fra dem, der ere indskrevne paany i det samme Aar, som de ere udslettede (jfr. ovenfor om dette Forhold i Tiaaret 1876—85) —, og den gennemsnitlige Funktions-tid, fra sidste Indskrivning til Dato, for de 570 Fruentimmer var kun lidt over 6 Aar. En detailleret Fremstilling af dette Forhold vil findes paa efterfølgende Tabel:

Tabel IV.

De offentlige Fruentimmer i København
i Aaret 1885

fordelte efter det Antal Aar, der er hengaaet fra deres sidste
Indskrivning indtil Dato.

Under 1 Aar	1 Aar	2 Aar	3 Aar	4 Aar	5 Aar	6—8 Aar
71	62	64	52	43	48	82

8—10 Aar	10—12 Aar	12—14 Aar	14—16 Aar	16—18 Aar	18—20 Aar	20—22 Aar
44	36	21	14	7	10	7

22—24 Aar	24—26 Aar	26—28 Aar	28—30 Aar	30—32 Aar	Til- sam- men
1	2	2	3	1	570

Som man vil se af Tabellen, er der offentlige Fruentimmer, der have været i uafbrudt Virksomhed i et kvart Aarhundrede og derover. Dette gælder $1\frac{1}{2}$ pCt. af de 570, der vare indskrevne i 1885. Paa den anden Side havde 71 eller over 12 pCt. kun været i Virksomhed under 1 Aar. Ca. 500 have altsaa været i Virksomhed over 1 Aar. Over 1 men under 5 Aar havde 39 pCt. været i Virksomhed. Godt og vel Halvdelen af de offentlige Fruentimmer havde altsaa fungeret under 5 Aar. 31 pCt. havde været i Virksomhed fra 5 til 10 Aar, 11 pCt. fra 10—15 Aar, 4 pCt. fra 15—20 Aar, $1\frac{1}{2}$ pCt. fra 20—25 Aar og ligeledes $1\frac{1}{2}$ pCt. i 25 Aar og derover.

Det synes utvivlsomt, at hvilke uheldige og sørgelige Sider der end kan være forbundet ved, at henved $\frac{1}{5}$ af de offentlige Fruentimmer, d. e. et Antal af over 100, have været Skøger uafbrudt i fra 10 til 30 Aar, saa viser det i hvert Fald, at et saadant Liv baade i sanitær og ogsaa i andre Henseender kan bæres og maaske endogsaa ganske godt bæres med stor Udholdenhed i mange Aar.

Naar det ovenfor er udtalt, at det angivne Aaremaal for Virksomhedstiden er beregnet fra den sidste Indskrivning indtil Dato, saa beror dette, som sagt, paa, at adskillige offentlige Fruentimmer have været gentagne Gange indskrevne. Ialt have — bortset, som nævnt, fra dem, der ere blevne indskrevne paany i samme Aar, som de udslettedes — 91 været indskrevne 2 Gange, 12 3 Gange og 6 4 Gange. Tilsammen vare altsaa 107 eller henved $\frac{1}{5}$ af de i 1885 indskrevne offentlige Fruentimmer Recidivister, nogle øjensynligt uforbederlige.

— Spørger man nu om, hvad man under ét kunde kalde de offentlige Fruentimmers Fortid, saaledes som denne kan give sig Udtryk i almindelige socialstatistiske Data, da kan der som det første sociale Datum af Betydning nævnes, at af de 570 Fruentimmer var de 488 Ægtefødte, de 82 Uægtefødte. Disse sidste udgøre altsaa $\frac{1}{7}$ af det hele Antal. Antallet af uægtefødte udgør af det hele Antal fødte her i Landet $\frac{1}{10}$, og tager man yderligere Hensyn til den saa meget større Dødelighed i Børneaarene hos uægtefødte end hos ægtefødte (i det første Aldersaar stiger Dødeligheden i København til det dobbelte hos uægtefødte af hos ægtefødte), vil det indses, at de uægtefødtes Andel af Antallet af offentlige Fruentimmer maa være overordentlig meget større end deres Andel af Befolkningen som Helhed.

Det næste Moment, der kan belyses, er de offentlige Fruentimmers Fødested og dermed deres Indvandringsforhold. Den følgende Tabel angiver Antallet af dem, der ikke ere fødte i København, endvidere de Indvandrede Fødesteder, dernæst Antallet af dem, der ere indvandrede før deres 14de Aar og endelig Antallet af dem, der ere indvandrede efter deres 14de Aar, med Tilføjelse af det Aaretal, der er hengaaet mellem Indvandringen og deres første Indskrivning.

Tabel V.

De offentlige Fruentimmer i København
i Aaret 1885,

som vare fødte udenfor København, fordelte efter Fødested, Indvandringsalder og det Antal Aar, der hengik imellem Indvandringen og første Indskrivning.

	Indvandrede i en Alder af under 14 Aar	Indvandrede i en Alder af 14 Aar el. derover, fordelte efter Antallet af Aar imellem Indvandringen og første Indskrivning.										Ialt Indvandrede	
		Under 1 Aar	1 Aar	2 Aar	3 Aar	4 Aar	5 Aar	6 Aar	7 Aar	8 Aar	9 Aar		10 Aar el. derover.
Fødte i Købstæderne.....	21	9	13	19	10	12	5	7	3	3	*	4	106
— Landdistrikterne...	26	7	21	20	16	13	15	8	3	8	4	6	147
— Sverig	2	1	*	3	2	5	4	1	*	*	2	1	21
— det øvrige Udland.	1	7	2	1	2	1	1	*	*	*	*	*	15
Tilsammen	50	24	36	43	30	31	25	16	6	11	6	11	289

Ifølge Tabellen er af de 570 Fruentimmer de 289 eller 51 pCt. fødte udenfor København. Af den hele kvindelige Befolkning i København var den 1ste Februar 1885 48 pCt. født udenfor København, saaledes at Forholdene kun er lidet forskellige for de offentlige Fruentimmers Vedkommende.

Det samme viser sig, naar man sammenligner Aldersklasserne, idet baade af de indvandrede offentlige Fruentimmer og af den hele indvandrede kvindelige Befolkning i København de 17 pCt. eller godt $\frac{1}{6}$ var indvandret før det 14de Aar, de øvrige eller henved $\frac{5}{6}$ efter dette.

Hvad Fødestedet angaar vare af de indvandrede offentlige Fruentimmer 37 pCt. fra Købstæderne, 51 pCt. fra Landdistrikterne, 7 pCt. fra Sverig og 5 pCt.

fra det øvrige Udland, medens disse Tal for København som Helhed vare henholdsvis 35, 47, 10 og 8. Der er altsaa et forholdsvis meget stort Antal Kvinder fra Landet, der bliver prostituerede, og forholdsvis faa fra Sverig. Dette sidste synes i første Øjeblik mærkeligt, da man jo er vant til at antage, at det ikke altid er den bedste Tilførsel, der kommer fra Sverig, men at der fra den Kant leveres et endogsaa betydeligt Bidrag til vore deklasserede Fruentimmer. Dette gælder ogsaa de tidligere Stadier paa Usædelighedsbanen og tildels ogsaa paa Forbryderbanen, men en stor Del af de Kvinder, som herved attraperes, sendes tilbage eller føre et for løsgængeragtigt Liv til at komme til at udgøre nogen betydelig Del af den faste Prostitutions Personale i Hovedstaden.

Af de indvandrede Kvinder var, som sagt, godt $\frac{1}{6}$ under 14 Aar. Med Hensyn til de øvrige 239 offentlige Fruentimmer angiver Tabellen, hvor lang Tid der er hengaaet mellem deres Ankomst hertil Staden (efter deres 14de Aar) og deres første Indskrivning.

Det ses heraf, at kun et ringe Antal, 24, ere blevne indskrevne i samme Aar, de ankom hertil. og af disse havde atter 2 været offentlige Fruentimmer i København, 2 i Landdistrikterne og 7 i Udlandet. Af de 14 offentlige Fruentimmer, der efter deres 14de Aar ere indvandrede hertil fra Udlandet (undtagen Sverig), har i det hele Halvdelen været offentlige Fruentimmer i det Land, de kom fra.

Ser man nu bort fra disse 24, der indskreves i samme Aar, som de kom hertil, viser det sig, at af de resterende 215 bleve 36 indskrevne inden 2 Aars Forløb, og ialt 109 eller over Halvdelen inden 4 Aars For-

løb, 72 indskrives imellem 4 og 7 Aar efter deres Ankomst til Byen, 23 imellem 7 og 10 Aar og kun 11 efter 10 Aars Forløb.

Man kan ogsaa se Sagen saaledes, at af samtlige 570 Fruentimmer er $\frac{1}{10}$ Kvinder, der ere indvandrede i en Alder af 14 Aar eller derover og ere blevne indskrevne samme Aar eller Aaret efter, at de ere ankomne til Hovedstaden (her bortset fra dem, der forhen havde været offentlige Fruentimmer), og at over $\frac{1}{4}$ er Kvinder, der ere indvandrede hertil i en Alder af 14 Aar eller derover, og inden 5 Aar efter deres Ankomst ere blevne indskrevne som offentlige Fruentimmer.*)

*) De indvandrede Kvinder, der blive offentlige Fruentimmer, blive det altsaa, som det fremgaar af Texten, i Aarene nærmest deres Indvandring, og stedse færre blive det, efterhaanden som Aarene gaar. I sin »Einblick in das innere und äussere Leben der Berliner Prostitution« (Berliner Städtisches Jahrbuch I) synes Schwabe (Pag. 64) at være kommen til det modsatte Resultat med Hensyn til Indvandringen og forklarer dette derhen, at Hovedstadens fordærvende Indflydelse demoraliserer de indvandrede Kvinder mere og mere, til de tilsidst helt forfalde. Denne Betragtning er imidlertid næppe holdbar. Har en Kvinde først været her i endel Aar, da har hun skaffet sig Forbindelser, Venner og Bekendte, hun staar ikke mere ene, og er efterhaanden bleven ligesaa hjemmefant som Københavnerinderne. Det er i de første Aar, at Hovedstadens Fristelser ere overvældende, det er ligeledes i disse, hun er mest isoleret i Modgang. Det er derfor ogsaa karakteristisk, at medens de indvandrede Kvinder selvfølgelig endnu i deres Ankomstaar kun sjældent gaa direkte over i Prostitutionen (med mindre da, at de vare offentlige Fruentimmer i Forvejen), saa træde, efter vor Tabel, Halvdelen af de Indvandrede, der iøvrigt blive offentlige Fruentimmer, inden et Treaar efter Ankomstaaret ind i Prostitutionen. — Hvilken Indflydelse man imidlertid end vil tillægge Hovedstadens Fristelser, saa maa det dog erindres, at en stor Del af de indvandrede, der blive Skøgger, har allerede skejet noget ud paa det Sted, hvor de kom fra, og er draget til Hovedstaden, fordi de ikke kunde blive i Hjemmet,

— Af de foreliggende Oplysninger fremgaar det endvidere, at af de 570 Fruentimmer vare de 544 Ugifte, de 26 Gifte (deraf 1 Fraskilt). Af de Gifte havde 13 Børn, da de indskreves (første Gang), 13 havde ingen Børn; af de Ugifte havde 87 Børn. Saaledes havde af 570 Skøger de 100 Børn, da de første Gang indskreves. Medens dette Faktum vel i anden social Henseende — f. Ex. navnlig for Børnenes Skyld — kan have megen Betydning, er det derimod næppe nogen brugelig Maalestok for den større eller mindre Sædelighed før Indskrivningen. (Jfr. om Antallet af Kvinder her i Landet, der fødte Børn udenfor Ægteskabet, Scharling og Falbe-Hansen, Danmarks Statistik, I. Bind, Pag. 619—24, hvorefter det iøvrigt synes at fremgaa, at Procentantallet af ugifte offentlige Fruentimmer, der før deres Indskrivning havde faaet Børn, ikke er væsentlig større end Antallet af ugifte fødende Kvinder i Forhold til Totalantallet af ugifte Kvinder i Landet som Helhed.)

— I den ovenstaaende Tabel III findes, som det vil erindres, foruden Angivelsen af de offentlige Fruentimmers Alder, da de første Gang indskreves, tillige Angivelse af deres Erhverv paa dette Tidspunkt. Det vil hurtigt ses, at den talrigste Rubrik, Rubriken »Uden Erhverv«, der omfatter 226 Personer eller 39,6 pCt. af samtlige Fruentimmer, gør et Skaar i de Oplysninger,

og fordi de nu ved Arbejde i den store By ville søge at komme paa ret Køl igen. Dette lykkes ogsaa i den første Tid; efter faa Aars Forløb forfalde de imidlertid paany og ende med at indskrives. Men, som sagt, har en Kvinde allerede været her i flere Aar, da vise Tallene, at hun ikke har mere Chance end de ikke indvandrede for at inddrages i Prostitutionen.

man egentlig søger i Tabellen. Thi vel er det i og for sig betegnende, at ca. $\frac{2}{5}$ af de Kvinder, der indskrives, i Indskrivningens Øjeblik have staaet uden Erhverv og muligvis i en væsentlig Grad derfor have gjort det sidste og det afgørende Skridt paa Prostitutionsbanen — og forsaavidt er Rubriken af megen Interesse —, men paa den anden Side faar man for saa mange færre Kvinder at vide, hvad deres sidste Erhverv har været, før de bleve indskrevne som offentlige.

Tvende andre af Erhvervsrubrikerne frembyde særlige Forhold. Den ene er Rubriken »Hos Forældrene«, der vel ikke angiver noget bestemt Erhverv, men paa den anden Side meddeler den ejendommelige Oplysning, at 47 Kvinder (8,2 pCt), eller af hver 12 offentlige Fruentimmer 1 er udgaaet direkte fra sine Forældres Hjem til Indskrivning. Af disse 47 var Halvdelen under 20 Aar!

Den anden er Rubriken »forhen offentlige Fruentimmer«, der altsaa angiver, at vel er det første Gang vedkommende Kvinder ere blevne indskrevne her i Staden, men at de saa at sige vare praktiserende, da de begyndte deres Virksomhed i Hovedstaden.

Om 2 af Fruentimmerne angives det, at de have været »Sangerinder«; om 2, at de have været »Modeller«.

Om 28 findes kun Oplysningen »anden Virksomhed«, en Oplysning, der i hvert Fald angiver, at Vedkommende har haft en Virksomhed, men ikke specificeret denne.

Tilbage af de 570 Fruentimmer er der altsaa endnu 247. Deraf vare 62 eller $\frac{1}{4}$ Tjenestepiger — 8 under 18 Aar —, 47 vare Syersker, 47 Daglejersker, 9 Vaskeripiger og 82 Fabriksarbejdersker. Fraregnet Ru-

briken »Uden Erhverv« udgøre Fabriksarbejderskerne den talrigste af alle Grupperne, $\frac{1}{7}$ af det hele Antal af offentlige Fruentimmer. I og for sig er det ikke overraskende — Fabriksarbejderskernes Rygte er jo ikke godt —, kun skal det endnu fremhæves, at i Særdeleshed i de yngste Aldersklasser er denne Gruppe stærkt repræsenteret. 1 Fabrikspige indskrives endog under 16 Aarsalderen.

— Der staar endnu tilbage at omhandle de Oplysninger, der ere fremkomne, dels om, hvorvidt de offentlige Fruentimmer, da de indskrives, havde været under Fattigvæsenet eller havde været i Konflikt med Straffeloven, dels om de indskrives, fordi de havde været saaledes straffede, at de, ifølge Loven, skulde indskrives, eller om de vare blevne indskrevne efter egen Begæring.

Naar her Fattige og Straffede ere tagne sammen, er det ikke fordi det ikke indses, at der i og for sig er en væsentlig Forskel paa disse to Kategorier. Men naar en voxen ung Kvinde har været under det offentlige Fattigvæsen, er dette dog en saa væsentlig prædestinerende Egenskab, at den vel i denne Sammenhæng kan tagessammen med Konflikter med Loven, hvor Spørgsmaalet er om de Forhold, der direkte eller indirekte have betinget Indskrivningen som offentligt Fruentimmer.

En hel anden Art af Understøttelse end det offentlige Fattigvæsens er jo den private. Med Hensyn til denne foreligger der Oplysninger om, at af de 570 Fruentimmer havde 36 været under filantropiske eller religiøse Foreningers Forsorg før deres første Indskrivning. Disse 36 tør vel altsaa nærmest betegnes som »forvildede« Piger, som Foreningerne have søgt at frelse, men uden Held. Antallet synes i og for sig ret betydeligt, set fra Pro-

stitutionens Standpunkt. Set fra Foreningernes Standpunkt, kan Tallet jo kun vurderes i Sammenligning med det hele Antal Kvinder, Foreningerne have taget under Armene. Men at 36 af de i et givet Aar indskrevne, uagtet de have været under saadanne Foreningers Beskyttelse, ere gaaede saa vidt, at de ere blevne direkte Skøger, giver i hvert Fald et nyt Vidnesbyrd om, hvis et saadant behøvedes, til hvilken Grad disse Foreninger ere udsatte for og maa berede sig paa alvorlige Skuffelser.

Idet vi nu vende tilbage til den omtalte Tabel, meddele vi nedenstaaende en Sammenstilling mellem de Kvinder, der havde været under Fattigvæsenet, havde været straffede, havde været begge Dele eller ingen af Delene, i Forbindelse med, om de vare blevne indskrevne ifølge Loven eller ifølge egen Begæring.

Tabel VI.

De offentlige Fruentimmer i København
i Aaret 1885,

fordelte efter, om de vare første Gang indskrevne, før eller efter at Loven af 10/4 1874 var traadt i Kraft, og i sidstnævnte Tilfælde om Indskrivningen var sket i Henhold til Loven eller efter egen Begæring, sammenstillet med, om de før Indskrivningen havde været straffede for Sædelighedsforbrydelser eller for andre Forbrydelser, eller om de havde været under det offentlige Fattigvæsen.

	Før første Indskrivning								Tilsammen
	Straffede for Sædelighedsforbrydelser	Straffede for andre Forbrydelser	Under det offentlige Fattigvæsen	Str. f. Sædelighedsforbr. samt f. andre Forbr.	Str. f. Sædelighedsforbr. samt u. Fattigvæsenet	Str. f. andre Forbr. samt u. Fattigvæsenet	Str. f. Sædelighedsforbr. samt f. andre Forbr. samt under Fattigv.	Andre	
Indskrevne efterat L. 10/4 1874 var traadt i Kraft. Ifølge Loven	97	»	»	44	31	»	25	»	197
Do. Efter egen Begæring..	99	18	9	19	18	5	15	84	267
Indskrevne før L. 10/4 1874 var traadt i Kraft. Efter eg. Begær.	2	9	21	1	»	4	2	67	106
Tilsammen	198	27	30	64	49	9	42	151	570

Til Forstaaelse af denne Tabel, maa man for det første minde om Loven mod veneriske Sygdommes Udbredelse af $10/4$ 1874. Dennes Bestemmelser indeholde jo bl. a. dette, at naar et Fruentimmer mistænkes for at søge Erhverv ved Utugt, bliver hun først advaret, jfr. L. af 1874 § 3; dersom Advarslen ikke frugter, men hun fortsætter sin Virksomhed og bringes til Bekendelse derom, bliver hun dernæst straffet, jfr. Straffelovens § 180 og L. af 1874 § 4; fortsætter hun paany efter Straffen, og maa indrømme dette, bliver hun, foruden at straffes paany, efter Straffen endelig indskrevet, jfr. L. af 1874 § 7. (Her er intet Hensyn taget til det Tilsyn, som advarede eller én Gang straffede Fruentimmer blive underkastede.)

Tabellen gør, i Henhold hertil, for det første en Sondring imellem, om vedkommende Fruentimmer er indskrevet, før eller efter Loven af 1874 traadte i Kraft, idet de, der indskrives forinden, alle maa betragtes som indskrevne »efter egen Begæring«.

Men efterat man ved Loven af 1874 havde faaet Lovhjemmel for Indskrivningen, naar visse Betingelser vare indtraadte, maa der altsaa atter skelnes imellem, om Indskrivningen var obligatorisk, eller den fremdeles var »efter egen Begæring«.

Man vil derfor forstaa, at alle de, der findes i den første Kolonne som »indskrevne ifølge Loven«, have været straffede for Sædelighedsforbrydelser, og at omvendt ingen findes i denne Kolonne, der ikke har været straffet for Sædelighedsforbrydelse, da de jo i saa Fald ikke kunde indskrives ifølge Lovens Hjemmel. Nærmest op til disse staa af den anden Kolonne de, der have været straffede for Sædelighedsforbrydelser og

bagefter ere indskrevne efter Begæring, idet Indskrivningen af og til fremkommer, ved at de paagældende Kvinder selv indfinde sig og meddele, at de ønske at indskrives, da de derved i Reglen undgaa den Gentagelse af Straffen, som vilde være indtruffen, hvis de vare blevne grebne og havde maattet gaa til Bekendelse.

Derimod staa de, der ikke have været straffede for Sædelighedsforbrydelser efter Loven af 1874, og dog ere indskrevne efter egen Begæring, som de i fuldeste Forstand frivilligt indskrevne. Men i det hele gælder det jo om hele Gruppen af indskrevne »efter Begæring«, at Indskrivningen først finder Sted, efter at de paagældendes Familje og Paarørende ere blevne adspurgte og anmodede om at tage sig af dem, og først naar disse vægre sig derved, opfyldes Begæringen om Indskrivningen.

Man kan sige, at tvungent indskrevne ere de 197 i første Tværkolonne, frivilligt indskrevne de 267 i anden Tværkolonne, medens de 106 i tredje Tværkolonne, der ere indskrevne »efter egen Begæring«, før Loven af 1874 traadte i Kraft, ere halvt frivilligt, halvt tvungent indskrevne, idet de Regler, der fulgtes før den Tid, ikke tillade en saa skarp Sondring som efter Lovens Ikrafttræden.

Undersøger man nu Tabellen paa en anden Maade, viser det sig, at af samtlige 570 Fruentimmer havde 151 eller godt en Fjerdedel hverken været straffede for nogen Art af Forbrydelse eller været under det offentlige Fattigvæsen før deres Indskrivning.

Af de øvrige 419 havde 353 været straffede for Sædelighedsforbrydelser, 142 for andre Forbrydelser og 130 været under Fattigvæsenet. Det forstaar sig imidlertid, at man ved at lægge disse Tal sammen kommer

langt ud over 419, da, som Tabellen udviser, mangfoldige af Fruentimmerne faldt ind under to af Kategorierne eller under alle tre.

Af særlig Interesse turde det være et Øjeblik at se bort fra Sædelighedsforbrydelserne og da bemærke, at fraregnet disse havde 51 af de offentlige Fruentimmer været saavel under Fattigvæsenet som straffede for andre end Sædelighedsforbrydelser, at desuden 79 havde været under Fattigvæsenet og 91 været straffet for »andre Forbrydelser«.

Lader man atter Fattigvæsenet ude af Betragtning, resulterer af Tabellen, at, som ovenfor nævnt, 142 af de offentlige Fruentimmer havde været i Konflikt med Straffelovens Paragrafer, bortset fra Sædelighedsparagraferne, før deres Indskrivning.

Vi tro, at disse Momenter er det af Interesse at fastslaa, navnlig overfor Betragtninger over den Indflydelse, selve Sædelighedslovene kunde øve paa Prostitutionsforholdene. Vi mene naturligvis ikke, at fordi en ung Kvinde har været straffet for et Tyveri eller lign. eller endnu mindre, fordi hun har været under det offentlige Fattigvæsen, Springet til at blive indskrevet Skøge ikke skulde være overordentlig stort. Men det synes dog, at Spørgsmaalet om Sædelighedslovenes mulige Andel i Prostitutionens Forøgelse mister en stor Del af sit Grundlag ved de her meddelte Data.

Af de 151 Kvinder, der hverken have været straffede eller været under Fattigvæsenet før deres Indskrivning, vare de 67 indskrevne, før Loven af 1874 traadte i Kraft, og af disse er det muligt, at forskellige, navnlig af de ældre, ere blevne indskrevne med mindre Varsomhed, end man nu vilde anvende.

Der er altsaa 84 Kvinder, som ere indskrevne efter Begæring, efterat Loven af 1874 var traadt i Kraft, uden forhen at have været straffede eller at have været under Fattigvæsenet. Af disse 84 Kvinder ere nogle uægtefødte og have altsaa sandsynligvis ingen Hjem haft, nogle have faaet Børn, uagtet de vare ugifte, nogle vare »uden Erhverv«, da de indskreves, o. s. fr. Men der resterer dog endel, for hvem de foreliggende Oplysninger ingen-
somhelst Antydning give af, hvad der direkte eller indirekte kan have ført dem til at begære sig indskrevne.

Dette betyder jo imidlertid kun, at deres Forhistorie ingen Mærker har sat sig, der have egnet sig til at indrubriceres i disse Tabeller. Ogsaa for de andre Kvinder have vi jo kun faaet konstateret noget af, »hvad man ser«, intet af, »hvad man ikke ser«. Dog turde de Brudstykker, man igennem Tallene har set, være lærerige i mere end én Henseende.
